

Kultura NAZCA

Jižní Amerika je známa jedinečnými indiánskými kulturami. K nejtajemnějším patří starověká kultura Nazca. Zmizení prastarých jihoamerických indiánských národů z kultury Nazca, které žily na náhorních pampách v jižním Peru, západně od And - dnes poušť Sechura, je stále pramenem spekulativních vysvětlení. Po této kultuře tam pozůstaly neuvěřitelně rozsáhlé, gigantické obrazce, vyryté do země - geoglyfy. Jedná se o geometrické obrazce, zvířata (kosatka, opice, pavouk) i lidské postavy, spojované s dostatkem vody. Nejprve se hovořilo o ploše přistávání mimozemských civilizací, později o složitém astronomickém kalendáři. Součástí území je i velká pyramida Cahuachi pro obřadní pohřby. Nazcové zde žili v předincké době, tj. asi 500 let př.n.l. - 500 let n.l.

Zánik kultury Nazca zřejmě způsobilo rozsáhlé neuvážené odlesnění pro získání ploch na pěstování kukuřice. Jednalo se zejména o odolné kosterní stromy Prosopis pallida - nadítec / huarango (z čeledi bukovitých / Fabaceae), které se dožívaly i více než 1000 let a byly klíčovým druhem udržování vlhkosti a úrodnosti území, neboť tvořily fungující ekosystém a zabraňovaly erozi - podle studie britské univerzity v Cambridge, bulletin Latin American Antiquity. **Stále platí, že strom je základní klimatická a ekostabilizující jednotkou. Rozsáhlým vysycháním území došlo až k bodu „zlomu“ udržitelnosti křehkého ekosystému, který se zhroutil. „Biologická pumpa“ přestala fungovat, rozšířilo se suché klima a oblast se stala neúrodnou a přešla v pouštní území.**

Problematiku sucha po r. 400 nejprve řešili závlahou údolních polí, následně pak systémem podlouhlých záhonů, zavlažovaných z podzemních vodních rezervoárů. Podzemní studně byly propojené šikmým tunelem a ukončené jezírkem - puquios. Později vytvořené **pozemní obrazce sloužily jako „chrám pod nebem“ s lidskými obětinami mocným bohům pro zajištění vody, úrody a života, resp. jako obří jeviště pro náboženské obřady.**

V současnosti je vytvářen 3D model území Nazca díky fotomapování z robotické helikoptéry, dochází k analýze obětí radiokarbonovými a stronciiovými metodami a posuzují se sprašové pruhy s pozůstatky někdejší travinné aj. vegetace.

Kultura Šumavy

Ještě před 80 lety byla Šumava zdravým územím, s jedinečně pulzující přírodou, desítkami tisíc obyvatel i hospodářských zvířat a neobyčejnou biodiverzitou, což dokládá několik desítek publikací vč. studie Šumava a její perspektivy I,II. Vzhledem k poválečné situaci zpracovala tzv. „táborská skupina“ návrh na vyhlášení Chráněné krajinné oblasti, která odpovídala situaci i potřebám území, resp. přírody i obyvatel. Po „něžné revoluci“ v r. 1989 došlo k návrhu vymezení Národního parku na části území, avšak byla „protlačena“ neúměrná nejrozsáhlejší varianta, přičemž následnými fabulacemi se I. zóna „právně“ neodpovědně rozšířila z 5 na více než 50 %. Dlouhodobá lživá mediální propaganda a manipulace s veřejným míněním je vedena Hnutím DUHA (J, Bláha, díky dotacím 16,5 mil. Kč/rok), některými kariéerními VŠ pedagogy (JČU a UK), MŽP (ministr R. Brabec, ANO) a v současnosti i „ambiciozním prezidentským kandidátem“ Tondou Blaníkem. Požadování rychlé výroby rozsáhlé „divočiny“

pomocí bezzásahových přírodních procesů (epidemie chorob a škůdců, vichřice, povodně, sucha, požáry, eroze....) v ekologicky nestabilních biotopech již způsobilo stamiliardové škody, zejména naoktrojovaným kůrovcovým odumřením hřebenových smrčín na více než 40 km a to i v hřebenové části CHKO. Přestože je zde vymezena Chráněná oblast akumulace povrchových vod, dochází k aridizaci nejen někdejší humidní Šumava, ale i Pošumaví a Česká kotlina v povodí Vltavy a jejích přítoků. Nestačí, že vysychají retenční rašeliniště, že v povodí Úhlavy (pramenící na Šumavě) je voda pro zásobování obyvatel čerpána již z hloubek 50-80 m. Fatální situaci již dokládá řada studií, ale i publikace Ekologická udržitelnost světových regionů ve vazbě na vegetační vývoj I-VIII.

Šumava byla unikátní zejména vyváženou činností lidí, kteří byli na ní závislí. Nejcennější zde bylo bezlesí na cca 30 %: ledovcová jezera, vrchovištní rašeliniště, extenzivně spásané travní porosty horských plání a lokality rozptýleného horského osídlení.

Řízený postup výroby virtuální divočiny

- dlouhodobá mediální propaganda s použitím fabulací a nepravdivých tvrzení
- spontánní sukcese bezlesí s jedinečnou biodiverzitou převážně smrkem, takže její podíl klesá pod 5 %
- naoktrojovaná rozsáhlá bezzásahová disturbance hřebenových smrčín
- doplnění vrcholových predátorů
- vytěsnání obyvatel a turistů (zástupným důvodem ochrany tetřeva).

Je neuvěřitelné, jak jsme nepoučitelní: po fašistické ideologii výroby nadřazené rasy, komunistické ideologii dělnické nadvlády, podléháme „zelené ideologii“ experimentální bezzásahové výroby „divočiny“ v kulturním území nejen Šumavy. Přitom analýza světové situace je naprosto rozporná, v ekologicky nestabilních územích neopodstatňuje bezzásahovost - nejbližším příkladem je Středozeří !!!. Místo světově vědeckého ekosystémového asistenčního managementu, racionálně směřujícího stejným směrem, ale s využitím ověřených principů a přírodních zákonitostí, je společnost ohlupována blamážemi. Všechny ideologie po prosazení se stávají jakýmsi nepodloženým náboženstvím, kterému je nutné věřit, jinak to mívá i osobní dopady. Zločinné ideologie dokáží prosperující území snadno změnit na upadající území.

Uvedený, politicky prosazený bezzásahový hazard, v šumavském nestabilním ekosystému 3x vysázené smrkové „plantáže“, bez potřebných listnatých stromů v nižších polohách (buk, klen aj.) ve vazbě na vzrůstající stresové faktory klimatických změn, má zřejmě své „temné“ pozadí (které zde již bylo analyzováno). V současnosti se rozvíjí snaha politicky prosazenou ideologii MŽP vyvážit oportunistickými proklamacemi AOPK. V přípravě je „management bezlesí“, pro nejcennější retenční rašeliniště je to „memorandum o mokřadech“:

„Tato mimořádně cenná místa totiž zadržují vodu v krajině, příznivě ovlivňují podnebí, zajišťují výnosy v zemědělství a v neposlední řadě jsou domovem mnoha vzácných rostlin a živočichů. ČR je střechou Evropy – u nás většina řek a potoků pramení a odtéká do sousedních států. Zadržet tuto vodu v krajině je úkol, ke kterému se hlásí i AOPK ČR, která pečuje o chráněná území a ohrožené druhy. Právě díky podpoře AOPK se daří udržovat a obnovovat zamokřená území. Ta fungují jako houba, když prší a vody je dost, tak ji nasají a zadrží. V období beze

srážek vodu pomalu uvolňují a umožňují tak přežití rostlinám a živočichům, které vlhké prostředí potřebují k životu. V posledních letech jsme podpořili stovky projektů na obnovu a údržbu mokřadů,“ říká František Pelc, ředitel AOPK. Zdrojem financí jsou krajinotvorné programy, jako je Program péče o krajinu či Program obnovy přirozených funkcí krajiny a evropský Operační program Životní prostředí <http://www.ochranaprirody.cz/pro-novinare/tiskove-zpravy/svetovy-den-mokradu-kde-je-voda-tam-je-zivot/>